

Sök Guds ansikte –

Att ropa till en barmhärtig men frånvarande Gud

Här följer en sammanfattning av predikan + några frågor att reflektera och samtala kring.

Klagovisorna

Klagovisorna är en Bibelbok som består av fem sånger skrivna efter Jerusalems fall. Det är på många sätt en fruktansvärd bok. Den försöker bearbeta och sätta ord på några av de mest fruktansvärda erfarenheter som vi människor kan möta. Det djupaste av mörker. För oss i vår tid kan det hjälpa att spegla Jerusalems öde mot våra dagars Aleppo eller Mosul.

Klagovisornas författare beskriver förödelsen efter ett krig. En stad i ruiner, lik som ligger utkastade som de föll längst gatorna, kvinnor som våldtas, barn och gamla som svälter till döds.

Men mitt i denna katastrof beskriver de Guds frånvaro som något av de värsta. Man anklagar Gud för det som har skett. Det är han som har gjort det. Det är hans fel. Och nu har han dragit sig undan. Han talar inte längre till sitt folk. Mitt i detta fruktansvärda lidande är Gud tyst.

Kan vi relatera till detta?

Här i vår privilegierade tillvaro är det lätt att lura sig att tro att sådana här saker inte drabbar oss. Och de gör det ju inte i den skalan som Klagovisorna beskriver. Men vi är inte skyddade från olyckor och sjukdomar, och tyvärr är det nog få av oss som får gå igenom ett helt liv utan att någon gång kunna känna igen sig i Klagovisornas erfarenhet.

När någon drabbas av en djup kris börjar de ofta ställa frågan "varför". Varför behövde det hända? Varför skulle det hända just mig? Varför tillät Gud detta? Det är frågor som inte har något bra svar.

Men rädslan för att inte kunna besvara den frågan kan få oss att dra oss undan de som sörjer eller är i kris. I efterhand kan många berätta att det enda som betydde något i krisen var de som fanns där. Inte om de kunde ge några bra svar eller inte.

Guds svar

Så tror jag att det är med Gud också. När vi drabbas av de mest fruktansvärda erfarenheterna ger Gud oss inte svar. Men han finns där med oss. Han delar vår erfarenhet med oss.

Till och med erfarenheten av att vara övergiven av Gud delar Gud själv med oss. Några av de sista ord som Jesus uttalar innan han dör på korset är: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" I Jesus svåraste prövning upplevde även han hur Gud var tyst.

Läs Klagovisorna!

Men Klagovisorna och korset lär oss att Gud inte är rädd för vår sorg eller vår smärta. Han är inte rädd för våra frågor eller våra anklagelser. Klagovisorna lär oss att när vi närmar oss Gud, då behöver vi inte censurera oss. Han tål att vi är totalt ärliga med precis allt det vi känner. Och korset lär oss att Gud inte lämnar oss där nere i mörkret utan att han träder ner till oss med sitt ljus.

FRÅGOR FÖR REFLEKTION OCH SAMTAL:

- 1) Har du läst Klagovisorna någon gång?
 - Hur upplevde du den läsningen?
 - Varför behövs en sådan bok i Bibeln?
 - Hur ska vi som kristna förhålla oss till den?
- 2) Har du själv varit med om någon erfarenhet i ditt liv, när du har känt den där bottenlösa hopplösheten och sorgen?
 - Hur upplevde du det?
 - Vad betydde något för dig i krisen?
 - Vad bär du med dig efteråt?
 - Var upplevde du att Gud var mitt i krisen?
 - Har din syn på den erfarenheten ändrats med tid och perspektiv?
- 3) Hur tycker du att vi, i vår tid och i vår kultur, hanterar sorg och kriser?
 - Har vi brister där vi kanske skulle behöva bli bättre på att sörja eller trösta?
- 4) Har du någon erfarenhet av att Gud är tyst och frånvarande?
 - Var det kopplat till en kris, eller skedde det i något annat sammanhang?
 - Hur upplevde du det?
 - Hur gick du vidare?
- 5) Klagovisorna lär oss att vi får vara helt ärliga inför Gud, men det är inte alltid så lätt.
 - Har du lätt för att vara helt ärlig inför Gud?
 - Skulle du våga bråka med Gud, eller till och med anklaga honom för saker, eller känns det som ett tabu?
 - Är det viktigt att kunna bråka med Gud?

Finns det någonting som du står i just nu, eller som du upplever, som du undanhåller Gud och som du kanske skulle behöva säga till honom?